

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	13.1.2020. 10:22:17		
Klasifikacijska oznaka	034-07/18-01/85		Org. jed.
			376-08
Urudžbeni broj:	437-20-9	Pril.	Vrij.
			0

U I M E R E P U B L I K E H

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Manueli Ostoić Čačinović, kao sucu pojedincu i Mariji Brcko, zapisničarki, u upravnom sporu tužiteljice [redacted] iz Zagreba, [redacted] zastupane po ocu [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe A1 Hrvatska d.o.o., Zagreb, Vrtni put 1, radi rješavanja spora korisnika i operatora, nakon objave presude, dana 19. prosinca 2019.,

presud i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/17-01/950, URBROJ: 376-05-18-8 od 30. travnja 2018.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/17-01/950, URBROJ: 376-05-18-8 od 30. travnja 2018. djelomično je usvojen zahtjev za rješavanja spora korisnice, tužiteljice [redacted] protiv operatora javnih komunikacijskih usluga VIP net d.o.o., (ovdje zainteresirana osoba) te je naloženu zainteresiranoj osobi da u roku od 15 dana od dana primitka navedene odluke tužiteljici umanjí mjesečnu naknadu za studeni i prosinac 2016. za 25%, a odbijen je njezin zahtjev u dijelu koji se odnosi na račun za siječanj 2017. u vezi s dostavom odgovora na reklamaciju od 01. kolovoza 2017.

Tužiteljica u tužbi i tijekom spora u bitnom navodi i pobija zakonitost osporavane odluke te ističe kako iz izreke osporavanog upravnog akta tuženika proizlazi da postoji samo jedan zahtjev za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom, dok iz obrazloženja istog akta slijedi kako postoje dva zahtjeva za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom. Dodaje kako je na opisani način tuženik počinio bitnu povredu upravnog postupka jer postoji proturječnost između osporavanog rješenja tuženika i zahtjeva za rješanjem spora sa zainteresiranom osobom. Ističe kako bitna povreda upravnog postupka postoji jer je tuženik u točki 2. izreke rješenja odlučio o onome što se ne nalazi u zahtjevu za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom. Navodi i da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka jer u točki 1. izreke osporavanog rješenja nije utvrdio je li ispravan iznos preplate od 365,48 kuna i što je zapravo trebalo biti u spornim računima za studeni i prosinac 2016., te siječanj 2017. Nadalje, tužiteljica je navela kako je tuženik osporavanim rješanjem pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo jer u obrazloženju tvrdi da je 31.

srpnja 2017. zaprimio zahtjev za rješavanje spora, iako je zahtjev zaprimio 28. srpnja 2017. (putem elektroničke pošte). Ističe kako tuženik obrazlaže da se u zahtjevu traži utvrđivanje na koji iznos mjesečne naknade su trebali glasiti računi za studeni i prosinac 2016., te siječanj 2017., iako se u zahtjevu za rješavanje spora traži utvrđivanje što je zapravo biti navedeno na računima za studeni i prosinac 2016. te siječanj 2017. Ukazuje kako je tuženik izveo pogrešan zaključak da je zainteresirana osoba u roku od 15 dana od dana primitka osporavanog upravnog akta obvezna umanjiti mjesečnu naknadu za studeni i prosinac 2016. te siječanj 2017. Istaknula je kako tuženik osporavanim upravnim aktom uopće ne rješava sve dijelove njezina zahtjeva jer ne odlučuje o dijelu vezanom za utvrđivanje je li ispravan iznos preplate od 365,48 kuna, niti o dijelu utvrđivanja što je zapravo trebalo biti navedeno u spornim računima za studeni i prosinac 2016., te siječanj 2017., a kako bi se mogla očitovati u svezi spomenute preplate. Time tužiteljica smatra kako je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo.

Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja i ističe kako je tuženik u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pritom načelo zakonitosti iz članka 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj:47/2009, dalje ZUP) i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporeno rješenje tuženika u svemu obrazloženo i u skladu s odredbom čl.98.st.5. ZUP-a. Dodaje kako se bit zahtjeva tužiteljice svodi na pitanje je li tuženik u tijeku upravnog postupka trebao utvrđivati na koji iznos mjesečne naknade su trebali glasiti računi za studeni i prosinac 2016., te siječanj 2017., a kako bi se tužiteljica mogla očitovati na spomenute preplate.

Tuženik smatra kako je osporeni upravni akt zakonit.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi kako je provedenim postupkom koji je prethodio donošenju pobijane odluke tuženik pravilno primijenio pravila postupka i na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja donio zakonitu odluku. Temeljem navedene odluke zainteresirana osoba umanjila je za 25% mjesečnu naknadu za studeni i prosinac 2016., te o tome pisanim putem obavijestila tužitelje.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu na više ročišta, te istu zaključio u prisutnosti oca tužiteljice kao njezina opunomoćenika, opunomoćenice tuženika i odsutnosti opunomoćenice zainteresirane osobe.

Ocjenjujući zakonitost osporavane odluke, te razmatrajući sporna činjenična i pravna pitanja, sud je izvršio uvid u sudski spis predmeta i spis tuženika dostavljenog u odgovoru na tužbu.

Analizom cjelokupnog spisa predmeta, ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja, polazeći pritom od sadržaj obrazloženja odluke tuženika, sud cijeni kako navodima tužbe i tijekom spora, pravilnost u postupku utvrđenog činjeničnog stanja i primjena prava nisu dovedeni u pitanje.

Tužiteljica osporava odluku tuženika kojom je djelomično usvojen njezin zahtjev na način da je 25% umanjena mjesečna naknada za studeni i prosinac 2016., a odbijen je kao neosnovan zahtjev koji se odnosi na račun za siječanj 2017. i dostavu odgovora na reklamaciju od 01. kolovoza 2017.

Iz spisa predmeta proizlazi kako je tužiteljica 28. srpnja 2017. u 23.34 putem elektroničke pošte podnijela prvi zahtjev za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom, a koji zahtjev je tuženik urudžbirao 31. srpnja 2017. (odnosno prvi radni dan nakon podnesenog

zahtjeva). Navedenim zahtjevom tužiteljica je tražila da se utvrdi je li ispravan iznos preplate od 365,48 kn i na koji iznos mjesečne naknade su trebali glasiti računi za studeni i prosinac 2016. te siječanj 2017. Iz spisa dalje proizlazi kako je tužiteljica 18. rujna 2017. u 23,55 sati, putem elektroničke pošte podnijela drugi zahtjev za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom, a taj zahtjev je urudžbiran 19. rujna 2017. Navedenim zahtjevom tužiteljica je tražila da se zainteresiranoj osobi naloži dostava odluke na reklamaciju od 01. kolovoza 2017. ili da istu riješi tuženik.

Iz korespondencije tužiteljice i zainteresirane osobe razvidno je da je tužiteljica osporavala obračunatu mjesečnu naknadu za studeni i prosinac 2016., te za siječanj 2017., smatrajući da se promotivni popust od 25% na mjesečnu naknadu trebao primjenjivati od dana telefonskog ugovaranja usluge. Zainteresirana osoba se više puta očitovala i pojašnjavala tužiteljici da se promotivni popust ne primjenjuje od trenutka telefonskog razgovora stranaka već od trenutka sklapanja ugovora, dakle od trenutka kada telefonski razgovor bude potvrđen potpisom korisnika tj. tužiteljice i vraćen operatoru tj. zainteresiranoj osobi.

Uvidom u osporavanu odluku sud je utvrdio da je tuženik u postupku rješavanja spora između tužitelja i operatora javnih komunikacijskih usluga, zainteresirane osobe, odlučio o zahtjevu tužiteljice, s obrazloženjem da su u konkretnom slučaju pravilno primijenjene odredbe članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14. i 72/17.) te Općim uvjetima poslovanja svakog operatora.

Odredbom članka 41.st.1.,3., i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika uređuju se njihovim međusobnim ugovorom, a ti se ugovori temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa te mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača te drugim propisima.

Svaki krajnji korisnik ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja i cjenika usluga.

Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine.

Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima.

Stavkom 5. istog članka Zakona određeno je da pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim ugovorom se može utvrditi da pretplatnik koji raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora, ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika.

Odredbom članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da se zahtjev za rješavanje spora može podnijeti u vezi s visinom iznosa kojim je korisnik zadužen za pruženu uslugu.

Iz tužbe je razvidno kako tužiteljica u tužbi ne osporava navedenu visinu.

Uvodno se napominje kako se zahtjevi tužiteljice odnose na isti postupak proveden kod zainteresirane osobe, to je pobijanim upravnim aktom odlučeno o oba njezina zahtjeva, odnosno o visini iznosa kojima je tužiteljica zadužena za pruženu uslugu na računima za studeni i prosinac 2016., te siječanj 2017., kao i dostavu odgovora na reklamaciju od 01. kolovoza 2017.

Tužiteljica je sa zainteresiranom osobom dana 30. studenog 2016. telefonskim putem ugovorila paket usluga Amis 2u1 PTTH (Internet + telefon) uz ugovornu obvezu na 24 mjeseca. Nakon telefonski ugovorene usluge tužiteljici je odmah poslan na potpis Zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa koji zajedno sa Općim uvjetima poslovanja, uvjetima korištenja ugovorenih usluga i važećim cjenikom čini pretplatnički ugovor, a tužiteljica je potpisanu dokumentaciju vratila tek 04. siječnja 2017., te je usluga aktivirana dana 09. siječnja 2017., od kada se primjenjuju ugovoreni popusti.

Mjesečna naknada maketa Amis 2u1, utvrđena je cjenikom usluga i iznosi 199,00 kuna, a pretplatničkim ugovorom s tužiteljicom ugovoren je popust od 25% mjesečne naknade u trajanju od 24 mjeseca te u tom razdoblju mjesečna naknada iznosi 149,25 kuna (PDV uključen), a ugovoreni popust primjenjuje se od trenutka sklapanja ugovora.

Prema ocjeni suda, osporavana odluka donesena je nakon potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

Kao što je iz obrazloženja osporenog rješenja razvidno tuženik je naveo razloge zbog kojih odbija zahtjev tužiteljice kao i pravne propise koji s obzirom na iznesene razloge upućuju na rješenje koje je dano, čime je u cijelosti postupio sukladno odredbi članka 98.st.5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj:47/09) kojim je propisano što sve obrazloženje rješenja treba sadržavati. Stajalište tuženika izneseno u osporenom rješenju u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

Nesporno je kako je temeljem odluke tuženika zainteresirana osoba umanjila za 25% mjesečnu naknadu za studeni i prosinac 2016., te o tome izvijestila tužiteljicu.

Stoga prigovori izneseni u tužbi i tijekom upravnog spora nemaju utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari te je sud na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu, 19. prosinca 2019.

Sutkinja:
Manuela Ostoić Čačinović, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. i čl. 70. ZUS-a).

DNA:

1.
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, R. F. Mihanovića 9
3. A1 Hrvatska d.o.o., 10000 Zagreb, Vrtni put 1
4. U spis

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik:
Snježana Miletić

